

Haarlems Dagblad

Rijsenhouters: Wij krijgen de schuld, maar de gemeente verandert steeds de regels

Erik Joost van Tol en Henk Arendse: „Wij krijgen de schuld, maar de gemeente verandert steeds de regels.”

© Foto United Photos/Toussaint Kluiters

Bart Boele

Woensdag 16 juni 2021 om 20:00

RIJSENHOUT

„De gemeente Haarlemmermeer verandert steeds de spelregels”, zeggen Erik Joost van Tol en Henk Arendse. B en W van Haarlemmermeer meldden recent aan de gemeenteraad dat de ontwikkelingen in Rijsenhout zijn vastgelopen

omdat de ondernemers niet meewerken. De Rijsenhouters stellen dat er niets gebeurt omdat de gemeente niet consequent optreedt.

Van Tol is al drie jaar met de gemeente in gesprek om zijn bedrijf achter zijn woning aan de Aarbergerweg te vestigen. „Wij maken platformliften voor mindervaliden. Ons pand in Aalsmeer is te klein geworden. Daarom wil ik achter mijn huis waar eerst kassen stonden een bedrijfspand bouwen”, aldus Van Tol.

„Na de in 2018 door de gemeenteraad aangenomen Ruimtelijke Economische Visie Rijsenhout hebben wij een aanvraag ingediend. Ik moest een uitgewerkt bouwplan indienen. Dat maakte mijn aannemer en diende ik in. Vervolgens hoorde ik niets. Het is een procedure van 26 weken omdat de bestemming moet worden gewijzigd. Na een paar maanden bleek dat ik eerst financiering moest regelen, vanwege de zogenaamde Bibob-regeling. Twee makelaars beoordeelden wat het nieuwe pand waard zou zijn en op grond daarvan kreeg ik een hypotheek.”

Van Tol moest een grondonderzoek laten doen. „Dat deed het bedrijf dat hetzelfde ook voor de gemeente doet. Volgens de gemeente was het onderzoek niet goed, ineens was daar het PFAS-verhaal. Er moest een nieuw onderzoek komen. Daarna moest er een onderzoek komen naar asbest in de kassen die hier nog stonden. Dat er bijna niets was kon niet kloppen, het onderzoek moest opnieuw.” De ondernemer was er nog niet. „Er moest voor de sloop ook onderzoek komen naar de aanwezigheid van vleermuizen. De deskundige die ik inschakelde zei 'Wat doe ik hier, er zitten helemaal geen vleermuizen in bloemenkassen'.”

Uitrit

Bij de uitrit ging het beter. Van Tol: „De grond achter de woningen aan de Aarbergerweg mocht van de gemeente alleen via bestaande uitritten op deze weg worden ontsloten. Geen nieuwe in- en uitritten. Mijn uitrit is zeven meter breed, maar op het erf staat een loods die de rijweg beperkt tot vier meter. Dat is lastig met vrachtwagens. Ik gaf de gemeente aan dat ik er drie meter van af wilde halen en daar kreeg ik wel vergunning voor.”

Maar Van Tol had nog altijd geen vergunning voor zijn bedrijfsgebouw. Pas maanden na het verstrijken van de beslistermijn op de gevraagde vergunning, kwam de aap uit de mouw: de gemeente had besloten dat er een toegangsweg met groen en een

waterberging achter de percelen aan de Aarbergerweg komt, op grond van de achterburen.

„Mijn burens wisten van niets en alle andere burens ook niet. Ik heb geen onderzoek gezien waarin staat dat die weg nodig is. Bovendien: de gemeente stelde zelf eerst dat alleen de uitritten aan de Aarbergerweg mogen worden gebruikt als toegangsweg van onze erven. En dan nu een toegangsweg aanleggen? Die hebben we helemaal niet nodig.”

Fonds

In de ogen van de gemeente moeten ondernemers met plannen die weg betalen. Daarvoor moeten ze per vierkante meter te ontwikkelen grond geld storten in een fonds om die weg van te betalen. Van Tol: „Ik kreeg te horen 'als je een X bedrag in dat fonds stort kun je met nieuwbouw beginnen'. Ik zei: 'goed, geef eerst maar een specificatie'. Die is nooit gekomen.”

Het fonds is juridisch te riskant, stelt Haarlemmermeer in een recente brief aan de gemeenteraad: het loont alleen als alle grondeigenaren plannen willen realiseren en dat is nog niet zo. In de ogen van de gemeente loopt daarom wegens een gebrek aan medewerking van de ondernemers de boel vast.

Van Tol: „Er zijn maar twee ondernemers met plannen, dat zijn wij. Ik heb vaak van ambtenaren gehoord dat de zaak rond was. 'Je kunt gaan bouwen' mailden ze dan. Maar er is nog steeds geen vergunning. Ondertussen heb ik wel voor tienduizenden euro's onderzoeken laten doen en hypotheek moeten betalen voor nieuwbouw die er niet kan komen. We komen er gewoon niet doorheen bij de gemeente. En dan krijgen wij in een brief aan de gemeenteraad de schuld dat er hier niks van de grond komt omdat we niet samen willen werken er geen weg kan komen die helemaal niet nodig is. Dat gaat echt te ver.”

Brand

Henk Arendse beheert aan de Aarbergerweg een caravanstalling, die in 2015 afbrandde. „Ik kreeg toezeggingen van de toenmalige burgemeester, wethouders en ambtenaren over hulp, maar sta nog steeds met lege handen om op mijn eigen perceel een herstart te kunnen maken. Ondanks de vele toezeggingen is het door de vele aanpassingen van de regels nog steeds niet gelukt om iets officieel te bereiken. Ik voel me slachtoffer van de hele situatie.”

„Het is moeilijk om te ervaren dat in dit gebied andere bedrijven al dan niet via de rechtbank hun bezigheden wel voort te kunnen zetten”, zegt Arendse. Hij wijst er op dat door het beëindigen van glastuinbouwbedrijf SGN de grond van dat bedrijf in handen van de gemeente Haarlemmermeer is gekomen. Het is onduidelijk of de gemeente zelf een bijdrage gaat leveren aan de toegangsweg die de ondernemers niet nodig vinden maar de gemeente wel.

„Wij willen graag een oplossing om voort te kunnen. Korte, bondige en heldere afspraken en niet verzanden in eindeloze gesprekken en toezeggingen die een maand later aanpast of vergeten zijn is hoe het zou moeten zijn.”
